A Szemészeti Klinika konyhájának munkája segíti a betegek mielőbbi felgyógyulását

Amint az óramutatók a 12-es szám felett találkoznak, a klinikák kapuiból egy-két fehérruhás dolgozó ételhordókkal felszerelve indul az ebédért. Egyik, másik már tele ételhordóval jön vissza munkahelyére.

— Mi az ebéd — kérdi az egyik dolgozó Kiss Mihálynét, aki egy kosárban már viszi az ebédet.

— Zsemlegombóc-leves és tökfőzelék pörkölttel.

— Az jó — s máris sietős léptekkel indul a Szemészeti Klinika konyhája felé az érdeklődő.

A szegedi Szemészeti Klinika konyháján három klinika betegjeinek és dolgozóinak főznek. A konyhában a már annyiszor látott kép fogadja a belépőt. Fehér falak az előhelyiségben, hatalmas tűzhely a konyha közepén, rajta edényekben fő az ebéd. A tűzhely mellett fehérköténves dolgozók készítik a betegeknek és a dolgozóknak az ennivalót.

A konyha munkáját hat dolgozó látja el. Pedig nem kis dolog kétszázharminc embernek főzni naponta. Még pedig jól főzni. A klinikákra sok helyről érkeznek betegek, akik elviszik magukkal a konyha hírét is. S a Szemészeti Klinika konyhájának dolgozói vigyáznak is jó hírnevükre. A konyháról az a hír járja, hogy itt igazán jól főznek.

Nem egy beteg dícséri is Lukács Ferencné, Zombori Juszti, Ábrahám Mártonné munkáját. A Szemészeti Klinika egyik betege nemrégen így dícsérte meg a konyha munkáját:

— Olyan, mintha magam főztem volna.

Ennél nagyobb dícséretet nem is kaphattak volna a konyha dolgozói. Valamennyien tudják, hogy a betegek gyógyulásában nem kis szerepet tölt be az, hogy milyen táplálékot kapnak a klinika betegei. A konyha dolgozói azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy mindent megtesznek a betegek mielőbbi meggyógyulása érdekében.

A legutóbbi árleszállítás óta még inkább megjavult a Szemészeti Klinika dolgozóinak munkája. Az azelőttinél változatosabb, jobb az étrend. Minőségileg is jobb ételt adnak a klinikák betegeinek, dolgozóinak. Nem egy vasárnap sültcsirkét és sülttésztát kapnak a dolgozók ebédre. Az árleszállítás eredménye az is, hogy a barna kenyeret fehér kenyér váltotta fel.

A továbbiakban méginkább várható a konyha munkájának javulása. Dolgozó népünk állama mindent megtesz, hogy a betegek minél előbb visszanyerjék egészségüket és ebben a munkában nagy segítséget nyujt a Szemklinika konyhájának munkája is.

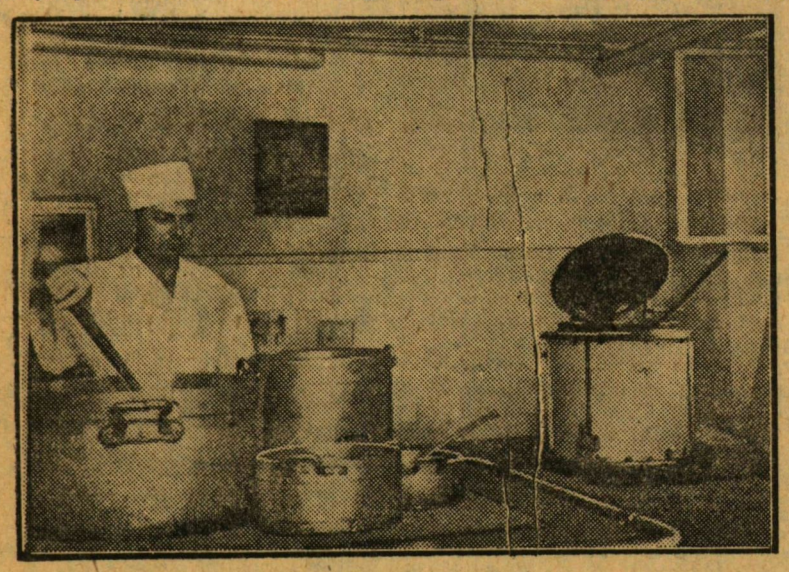

Hódi Antal elvtárs, a szegedi Szemészeti Klinika konyhájának dolgozója készíti az ebédet a klinika betegeinek és dolgozóinak.

A «Menza ügy»

Szeptember 14-én a Tudományegyetem rendezésében megbeszélésre ültek össze az Üzemélelmezési Vállalat képviselői, a párt és az állami vezetés képviselői, DISZ kari és évfolyamtitkárokkal a tanév eleje óta feszültséget okozó étkezési kérdésben. Alkalom nyílott arra, hogy ifjúságunk a jogos bírálattal élve elmondja panaszait és észrevételeit és egyben javaslatait is az Üzemélelmezési Vállalat illetékeseinek.

Bizony megállapítható volt, hogy az elhangzott kritika legtöbb esetben jogos sérelmeket tárt fel, amikor az ételek minőségét, az ebédlők tisztaságát és rendjét kifogásolta.

E panaszok mellett hallgatóink elismerték azt a lemérhető javulást, mely bekövetkezett a tavalyi iskolai évhez képest az étkeztetésben; változatosabb az étrend, gyakoribb az ízletesebb koszt és még sok másban megnyilvánul a jószándék, mellyel kulturáltabbá kívánta tenni hallgatóink étkezését az Üzemélelmezési Vállalat vezetősége. Szó esett arról a zsúfoltságról is, melyet egyrészt az étkezési jegyek egyenkénti kiváltása okozott, másrészt az időszerűtlenné vált »villamoskalauzi módszer«, a lyukasztás.

A DISZ-fiatalok helyes bírálatukkal helytállóan képviselték a hallgatók érdekeit. Az Üzemélelmezési Vállalat három kiküldötte válaszában hangsúlyozta, hogy a maguk részéről igen örvendetesnek és hasznosnak tartják, hogy ilyen formában értesülhetnek a hallgatók panaszairól és kívánságairól.

Az ő céljuk és feladatuk a hallgatók étkezéséről való minél teljesebb gondoskodás és ehhez nyújt most komoly segítséget az elhangzott őszinte kritika. Az ilyen találkozást a jövőben gyakoribbá kívánják tenni és helyt adnak ifjúságunk azon kérelmének, hogy az u. n. »menzabizottság« munkájukat segítse és ellenőrizze rendszeres kapcsolat útján.

Elismerték a panaszok egy részének jogosságát és ígérték, hogy mind minőségben, mind tisztaságban a legmesszebbmenőkig igyekszenek biztosítani a jobb és ízlésesebb étkezést. A kezdeti zökkenők nagyrésze — hisz mindössze kétheti időről volt szó — abból származott, hogy nem tudták a meglévő személyzetet teljes mértékben munkába állítani. A maguk részéről is örömmel fogadták azt a megoldást, hogy a mult évi tapasztalatok alapján a tumultus elkerülésére ismét csoportos befizetések legyenek. Rámutattak arra is, hogy az egyes étel, vagy kenyéradagok egyenlőtlensége, vagy egyes ételek rossz minősége a konyha, illetve az étkezést biztosító alkalmazottak gyakran felelőtlen munkáján múlott.

Az anyagkiszabat, a nyersanyag adagolása a felsőbb szervek által megszabott normák szerint történik, mely biztosítani kívánja az elegendő (5 dl leves, 4 dl főzelék és 15 dkg kenyér) ételmennyiséget minden hallgató számára. Rámutattak arra is, hogy a kormányrendelet árcsökkentése az üzemi étkeztetésre nem vonatkozik és az egyes idénycikkekben beálló árcsökkenés felhasználásával a lehetőség szerint törekszenek az ételek minőségének megjavítására.

Ígéretet tettek arra, hogy a hallgatók által kívánt sülttészta és gyümölcsféleségeket is nagyobb bőségben fogják az asztalra juttatni s az általában nem népszerű ételek (sárgarépafőzelék) készítését mellőzik.

Végül pedig rámutattak azokra a hibákra, melyeket hallgatóságunk még nem ötudatos tagjai követnek el, amikor visszaélnek a lehetőségekkel és társaik rovására többszöri adaghoz jutnak jogtalanul. Igen gyakori, hogy a szocialista tulajdonhoz való viszony elvét sértik meg egyesek.

A megbeszélést az a megállapodás zárta be, hogy a következő hónapban ismét találkozni fognak esetleg szűkebb körben a jelenlevők és felmérik, milyen eredményeket hozott a gyakorlat, a következő hetek munkája.

Bezerédi István

Első napok a Pedagógiai Főiskola testnevelés tagozatán

Mosolygós, kipirult arcú lányok, vidám fiúk hangjától zajos a testnevelési tanszék előtti folyosó. Sok közöttük az új arc, ezek mind elsőévesek, akik várakozóan tekintenek az új élet, a sok rendszeres edzés, a mozgalmas órák elé.

A másodévesek nyári élményeiket mesélgetik egymásnak, az elsőévesek még csak egymás neve iránt, — avagy hol, mit sportoltak eddig, melyik iskolába jártak — érdeklődnek. Közéjük vegyül egy-egy másodéves is, élénken mesélgetnek nekik a különböző órákról, játékokról, edzésekről. Amint hallják, mindegyik megtalálja a maga érdeklődésének, tudásának megfelelő szakterületet.

A másodévesek szívesen segítenek mindenben az elsőéveseknek. Különösen most, év elején vannak nehézségeik, megmutatják nekik a termeket, öltözőket, elmondják, mit hogyan csináljanak.

A sportköri szakosztályok vezetői is másodévesek, toborozzák az új tagokat, részletesen tájékoztatnak mindenkit arról, hogy mikor van edzés, így az ismeretlen, homályos kérdések hamar megoldódnak.

A várakozó arcokon felcsillan a megelégedés, örülnek, hogy ilyen szeretettel vannak iránytuk, nem érzik úgy az egyedüllétet az új helyen. A gyors ismerkedésnek, a helyes szervezésnek, a szeretetteljes agitációnak meg is lesz az eredménye.

Biztosak vagyunk abban, hogy hamarosan jó eredményeket fognak felmutatni a Pedagógiai Főiskola sportszakosztályainak legújabb tagjai.

Wöller Aranka
II. évf. testnev. szak.

Gondolataim az első tanítási napokon

Ez év szeptember 1-én ismételten új tanév nyitotta meg hazánk valamennyi iskolájának, főiskolájának és egyetemének kapuit.

Nem tagadom, amikor elindultam, hogy átlépjem a számomra új életet jelentő Szegedi Bölcsésztudományi Kar küszöbét, kissé furcsa érzés támadt bennem. Szorongásról, félelemről nem lehet beszélni, hiszen tudtam milyen feladatok várnak rám, inkább a boldogság kellemes érzése töltött el. Boldog voltam, hogy államunk sok társammal együtt nekem is megadta a továbbtanulási lehetőséget, biztosított számomra ösztöndíjat, diákszállót menzát.

Csak akkor tudom mindezek jelentőségét a maga valójában felmérni, ha visszagondolok szüleim, ismerőseimnek azokra az elbeszéléseire, melyek a régi egyetemistákról szóltak. Elsősorban a munkás és parasztszülők gyermekei kiszorultak az egyetemről, akik viszont bekerültek nyomorúságos viszonyok között tengették életüket.

Nehéz körülmények között tanultak és tanítottak, míg az uralkodó osztály gyermekei fényűzés, dorbézolás közepette töltötték egyetemi éveiket. Nem volt nekik fontos a tanulás, pénzük, jólétük enélkül is megvolt, amelyből megélhettek, sőt a diplomát is megvásárolhatták.

Azóta nagyot fordult a világ. A földbirtokos és kulákcsemeték eltűntek, helyüket a munkások, parasztok haladó értelmiségiek gyermekei foglalták el.

Most már megvan a lehetőség a továbbtanulásra. Pártunk és államunk gondoskodott rólunk, de e gondoskodást meg is kell hálálnunk. Mint öntudatos tagoknak, akik előtt a hős lenini Komszomol példája áll, helyt kell állnunk a tudomány várának bevételénél. Tanulnunk kell, különösen azért, mert tudjuk, hogy belőlünk kerül ki szocialista hazánk új értelmisége. Mi leszünk jövendő ifjúságunk nevelői. Ugy kell hát dolgoznunk, hogy méltóak lehessünk ehhez a szép hivatásunkhoz: öntudatos harcosokat tudjunk majd nevelni, akik a termelés és a tudomány elsajátításában kiválóan megállják a helyüket és az új kommunista rend megteremtéséért küzdenek.

VEZÉNYI PÁL
I. évf. történelem-szakos hallgató

SZEGEDI EGYETEM
A Szegedi Tudományegyetem, Orvosegyetem és Pedagógiai Főiskola lapja
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
Kiadja: Az MDP Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvosegyetem dékánja, a Főiskola igazgatója, a DISZ és a Szakszervezetek
Telefon: 34—54

Csongrádmegyei Nyomdaipari V. Szeged 4298
Felelős vezető: Vincze György

Súlyos mulasztások a kultúrmunka megkezdésében

Az elmult tanév végén a mindenfelé megalakult kari kultúrbizottságok erősen fogadkoztak, hogy ha 1953 tavaszán nem is sikerülhetett minden tekintetben megfelelő kultúrmunkát végezniök, legalább megtermetik az új tanév kultúrmunkájának alapfeltételeit szervezeti és anyagi vonatkozásokban.

Elérkezett az új tanév. Már a szeptember eleji rendkívüli taggyűléseken kiderült, hogy a kultúrmunka egyetemszerte elmaradt.

Munkaterv az új tanévre csak a Jogi Karon van.

Még a Központi Együttesnek sincs szeptember 20-án mukaterve, csak elképzelései vannak a legközelebbi feladatokról. A költségvetések előirányzott összegeit — noha állandó a panasz a pénzhiány miatt — sehol sem használták fel teljesen. Legjobban még ilyen vonatkozásban is a Jogi Kar áll. (Amikor a Minisztérium Kulturális és Szociális Osztályának vezetője megérdeklődte, hogy a Bölcsészkar kultúrbizottsága hogyan használta fel a pénzét, hirtelen nem sikerült eldönteni, hogy vettek-e lemezjátszót, vagy sem.)

Minden karon komoly összegeket irányoztak elő a létesítendő klubszobák felszerelésére, A pénzt nem tudták elkölteni, mert klubszobát sehol sem tudtak létesíteni.

A tavasszal felrázott kari csoportok ismét elaludtak, pedig a vezetők áprilisban a most érkező elsőévesekre számítottak, akik lendületet adnak majd a munkának. Az elsőévesekkel sajnos édeskeveset törődtek eddig a kultúrbizottságok. Kivétel a Főiskola és a Jogi Kar, ahol már próbálnak a csoportok. A Bölcsészkaron csak egy felsőéves színjátszó-részleg készülődik. A tavasszal eredményesen dolgozó énekkar viszont itt is alszik, pedig kottákat is ígért nekik a költségvetés.

A Központi Együttes gondoskodott a megfelelő új káderekről, de vezetőségi ülést és együttes-gyűlést még 20-ig nem tartottak.

Értehető, hogy miért csak az énekkar és a tánccsoport dolgozik eddig.

Mi az oka ennek a meglehetősen szomorú helyzetnek?

Először: Széthullott a központi kultúrbizottság. Újra kell szervezni. A Tudományegyetem központi igazgatása és a pártbizottság sürgősen tisztázza az ezzel kapcsolatos kérdéseket.

Másodszor:

Az egyes párt-, szakszervezeti és DISZ-szervek nem törődtek kellőképpen a kultúrmunka kérdéseivel.

Ahol a szakszervezet jól dolgozott — mint az Orvosegyetemen — ott a DISZ maradt el. A pártszervezetek — a Bölcsészkaréhoz hasonlóan — hozzanak határidős döntéseket a kultúrmunka megjavításáról és ellenőrizzék végrehajtásukat. A szakszervezetek és a DISZ a közelgő választásokon

gondoskodjanak megbízható vezetőkáderekről.

Harmadszor: Az állami szervek az eddiginél jobban támogassák helyiség biztosításával, költségvetési összegek felhasználásában, tanácsadással a lassan magukhoz térő kultúrbizottságokat.

Az a fontos, hogy az eddigi késéseket ne tetőzzük további húzavonával. Mérjük fel a mulasztásokat és a felelősök fejét alaposan megmosva, végezzünk jó kultúrmunkát.

Nacsády József

Új élet felé...

A szegedi »Martos Flóra« Állami Szülésznőképző Iskola kapuját 1953 szeptember 2-án 24 boldog ember lépte át. Az 1951/53-as évfolyam növendékei a három napig tartó képesítő vizsga után megkapták az okleveleket, amit oly nehezen vártak, amiért két évig küzdöttek.

Az oklevelek eredményeit nézve, meg lehet állapítani, hogy a szakmai felkészültségük jó.

Ketten értek el »Kitűnő« eredményt: Balla Erzsébet és Zana Etelka, heten pedig »Jeles« átlagot: Ale Teréz, Ájpli Rózsa, Cseppán Ilona, Kiss Erzsébet, Nagy Erzsébet, Robotka Antalné, Szemenyei Erzsébet. Képesítő vizsgát tettek szakmai tárgyakból: Szülészetből: 4.45 és Csecsemőgyógyászatból: 4.29 átlageredménnyel.

Hogy ilyen jó elméleti és gyakorlati felkészültséggel tudtuk őket útnak indítani, köszönet illeti fáradhatatlan munkájukért elsősorban

dr. Kovács István adjunktus elvtársat és dr. Halmágyi Dénesné tanársegéd elvtársnőt, továbbá azokat a gyakorlati helyeket, amelyeknek szakkáderei személy szerint foglalkoztak velük: Szegeden, Budapesten, Ózdon, Miskolcon, Szolnokon, Baján.

A szakmai tárgyakhoz viszonyítva gyengébb volt az eredmény ideológiából: 3.8. Ennek hátterében ugyancsak a gyakorló helyeknek — de ezúttal — hiányossága nyilvánul meg. Másodrendű kérdésként kezelik a szakkáderek ideológiai képzését. Helyes lenne, ha foglalkoznának ezzel a problémával és belátnák, hogy nem végez igazán jó munkát az — bármely területről van is szó —, aki nem tudja meglátni a szakmai és a politikai munka közötti összefüggéseket. — Az az egyén nem tudja felismerni a munkájának igazi értelmét.

Az új szülésznők két heti szabadság után, szeptember 15-én megkapták a kinevezésüket. Bár e téren bírálat illeti az egészségügyi minisztérium illetékes osztályát, mert kevés kivétellel, a többség 15-e helyett 20-ika után, vagy 22-én kapta kézhez a kinevezést. Ez az adminisztrációs zavar hátrányosan hat ki a munkahelyekre is és a munkavállalókra is. E hiányosság mellett azonban rá kell mutatni az egészségügyi minisztériumnak egy olyan helyes kezdeményezésére is, ami eddig még nem valósult meg a mi területünkön.

A képesítő vizsgák előtt a Munkaügyi Osztály kiküldte megbízottját azért, hogy személyesen beszélgessen el a leendő szülésznőkkel, hogy megismerje őket személy szerint, képességeiket és problémájukat. Lehetővé tette, hogy a meglévő helyek, üres állások között választhassák azt, amelyik igényüknek legmegfelelőbb.

Ennek jelentősége messze kiterjed az iskola falain túl is, mert a szülők saját gyermekeiken keresztül is érzékelhetik, hogy mit jelent az, hogy ma a dolgozó nép van hatalmon s hogy államunk lehetővé teszi, hogy mindenki képességei szerint dolgozzon.

Molnár Ilona

SPORT

ÁTSZERVEZÉS ALATT A HALADÁS

Hosszas vajudás után átszervezés alatt áll a Haladás. A tanszemélyzet és a dolgozók bekapcsolásával, megnyílt a lehetőség arra, hogy a Haladás és az Egyetemek között szorosabb kapcsolatot építsünk ki.

Az átszervezést, főleg a dolgozók bevonását, még mindig akadályozza, hogy az egyetemen, ha formalag nem is, lényegében azonban még mindig van Lendület és Fáklya. Az átszervezésnek és a Haladás megerősödésének alapfeltétele a professzori kar és a dolgozók bevonása a vezetőségbe és a szakosztályokba. Ez mindenképpen megvalósítandó, akár működik a Lendület és Fáklya, akár nem.

Eredményeink: Csapataink igen rosszul kezdtek. Labdarugó csapatunk három vereséget szenvedett egymás után. Kosárlabda csapatunk ugyancsak vereséget szenvedett, itt az ellenfél 5 játékosa közül 3 egyetemi hallgató volt. Vízilabda csapatunk az utolsó másodpercekben kapott gólla; vesztett. A vereségek egyik fő oka, hogy a jó játékosok — kik ezévben jöttek az egyetemre, — még nincsenek igazolva.

Minden egyes sportágban igen erőteljes a minőségi sportolók Haladás felé áramlása, de a felszerelés nem kielégítő volta több jó játékost tart vissza a Haladás sportkörtől. Az erősödés legékesebb bizonyítéka, a Haladás atlétikai gólyaversenyének eredményei. Ezek az eredmények sok számban felülmulják a Haladás eddigi legjobb eredményeit és legtöbb számban megközelítik élversenyzőink eredményeit.

A gólyaverseny eredményei: Férfi számok. 100 m: 1. Kudla Pál (orvos) 12:2, 2. Tari L. (TTK) 12:2. 400 m: 1 Bus (TTK) 60. 1500 m: 1. Botos (Gyógysz.) 4,56,2. Diszkoszvetés: 1. Schwarcz (TTK) 31,85 2. Dombvári (TTK) 29,55. Súlylökés: 1. Schwarcz (TTK) 11.21. Gerelyvetés: 1. Vaskor (TTK) 42,75, 2. Schwarcz (TTK) 40.60. Távolugrásban: Szatontay (orvos) 571, 2. Kerényi (Orvos) 554. Magasugrásban: 1. Farsang (TTK) 165, 2. Kukovecz (TTK) 160. Női számok: 100 m Tóth Ágnes (TTK) 14.4, 400 m: 1. Tóth Ágnes (TTK) 71,1 Súlylökés: 1. Gajgóczy (Orvos) 8,82, 2. Mészáros (Bölcsész) 7,11. Távolugrásban: 1 Laborczy (Gyógysz.) 464, 2. Simon (TTK) 412. Magasugrás: 1. Laborczy (Gyógysz.) 140 2. Lipták (Orvos) 125, Gerely: 1 Szabó (Orvos) 20,00. Diszkoszvetésben: 1. Gajgóczy (Orvosi) 24,18.